

**Brev till Sophie Elkan
från Selma Lagerlöf:
1918-1921 : L 84:1 - 176**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2972

Mårbacka, Sunne 15/10 1920.

Käraste!

Tack för brevet! Det var bra på alla sätt, men i hela mitt liv har jag inte kunnat göra en vits, så att därvidlag hade jag nog blivit bet även om jag inte som nu hade haft Topelius att skylla på. Jag var gäst och lärt på föreläsning och användare, men kan inte på främ någon mening.

Folket kör i dag ut gödsel på något roolund, och den måste då vara av bästa slag. Det luktar över hela gården och tränger även in i

rummen. Det är alldeles förskräckligt. I går kom en förfrågan, om jag ville skriva under ett upprop om en insamling för Lindhagen, som blir sextio år i December. Det tycker jag är bra användigt i denna tid, och jag ämnar säga nej för min del. Det värsta är att vi ha häktrengöring och i går var mitt rum upp och ner på vänt och jag kan inte finna brevet. Ja, det kanske är det bästa att ingenting roara.

Fröken har verkligen blivit bättre efter lunkenen och nu arbetar hon utan svårighet samt är snäll mot jungfruerna. Lykel åter har nu riktigt bra. Vad det ändå vore

väl om hon bleve bättre. Jag tror, att det enda tummret måtte till det mesta ha berott på sjukdom.

I dag har jag sett två bra saker i tidningen. Bergslagsbanan sänker sina biljettpriser och detsamma gör Kungl. Operan. Inte så mycket rör mig själva Aronsson, som det är frågan om, men det är ett helt oväntat tidens tecken. På de marknader, som hållas ha också kreatarpriserna visat stor nedgång. Det barde jag ju inte varit glad åt, men jag är det i alla fall. Det visar ju återgång till det normala, och det står man sig bäst med. Jag kan inte tänka mig, att här har skett något

under den gämgna veckan. Jag har bara
sattit fast vid skrivbord och skrivmaskin.
Men i slutet av månaden skall jag väl
bli färdig, så att man, som du säger, kan
tala vid mig igen. Det skall bli, härligt
vika. Du kan tro, att det ligger ett berg
av brev på skrivbordet på hallen! Jag bara
ser efter, att det inte är något, som står
för livet och så lägger jag det på hög. Till
Edner skrev jag dock genast i måndags.

Vad det kan vara, som gör de där sura
sagorna så förtjusande? Då jag hade läst
den var jag lycklig hela dagen.

Lycka till med arbetet och med jenny.

Din Selma.